

ו אָנָה אֵלֶיךָ מְרוֹחֵדָה וְאַנְה מִפְּנֵיךָ אֶבְרַח: ה אִם אִפֶּק שְׁמוֹם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה
 שְׂאוּל הַגֵּד: ט אִשָּׁא כִנְפֵי שָׁחַר אֲשַׁכְנָה בְּאַחֲרִית יָם: י גַּם שָׁם יִרְדֶּה תִנְחַנֵּי
 וְתֵאחֲזֵנִי יְמוּנָה: יא וְאָמַר אֵךְ חֲשֵׁךְ יִשְׁפְּנֵי וְלִילָה אֹרֶךְ פְּעֵרְנִי: יב גַּם חֲשֵׁךְ לֹא
 יחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה: יג כִּי אָתָּה קִנִּיתָ כְּלִיתִי תִסְכְּנֵי

===== זוהר תהלים =====

חלקו מי שבא עם המטרונה בבקר, בשעה
 שהיא באה לקבל פני המלך לספר עמו,
 והוא נמצא עמה בשעה שיושיט המלך
 ימינו לקבל את המטרונה, זש"כ אשא
 כנפי שחר אשכנה באחרית ים, מהו
 אחרית ים, אותה שעה של הבקר היא
 האחרית של הי"ם ההוא, כי כאשר נחלק
 הלילה התחלה היתה ודין היה, ועכשיו
 אחרית שלה הוא, שנסתלקים הדינים
 שלה ונכנסת בכנפיו של המלך, היא עם
 כל אותן שהתחברו עמה, זש"כ אשכנה
 באחרית ים, ולמדנו שכל אותן שעסקו
 בתורה בשעה שנחלק הלילה נשתתפו עם
 השכינה, וכאשר בא הבקר והמטרונה
 מזדוגת עם המלך, הם נמצאים עמה עם
 המלך, והמלך יפרס כנפיו על כלם, זש"כ
 (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה
 שירה עמי וגו'.

אָדָם שְׁמֹטְהוּ עֲצָמוּ בְּהֻצָנֵעַ הַקְּב"ה מְחַפָּה
 עָלָיו לְהִסְתִּירוֹ מִן הָעֵינַי

גַּם חֲשֵׁךְ לֹא יחֲשִׁיךְ וגו' (קלט, יב) : [זוהר ח"א
 (ד' טו). זוהר תורה] גַּם חֲשֵׁךְ לֹא יחֲשִׁיךְ
 מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה.
 רבי חייא פתח ואמר (ירמ' כג) אם יסתר
 איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה',
 כמה הם האנשים ערלי לב ועיניהם השע
 שאין משגיחים ואין יודעים בכבוד

התחברות אחרת היתה אליו, ופרשנה, עד
 שבאה חנה והתקינה הקדוש ברוך הוא
 לאדם, והתחברו פנים בפנים. ועל זה
 כתוב, (שם ב) לזאת יקרא אשה. זוהי אשה,
 אבל אחרת לא נקראת כך, והרי פרשנה.
 ומשום שאדם וחוה נבראו כאחד, כתוב
 (שם ה) זכר ונקבה בראם ויברך אתם.
 שניהם כאחד היו. ועל זה כתוב, אחר
 וקדם צרתני.

בא וראה, אפוד וחשן - אחר וקדם היו,
 וכשהכהן התלבש בהם, היה דומה
 בדיוקן עליון. והרי נתבאר שאז פניו
 האירו והאותיות בלטו, ועלו למעלה
 מאירות, ואז היה יודע את הדבר. ומשום
 כך תקון החשן ותקון האפוד כאחד
 נקשרו, ואף על גב שתקון זה אינו כתקון
 זה, והכל בסוד אחד. קשר של זה בזה,
 להתאחו חשן באפוד בארבע טבעות
 שנקשרו במקום הזה ובמקום הזה. והם
 סוד אותן המרכבות שנקשרו בצד הזה
 שלמטה לאותם שלמעלה, והכל הוא
 בסוד של אופנים וחייות.

אוֹתָן שְׁעִסְקוּ בַתּוֹרָה בְּשַׁעַה שֶׁנִּחְלַק הַלֵּילָה
 נִשְׁתַּתְּפוּ עִם הַשְּׂכִינָה

אִשָּׁא כִנְפֵי שָׁחַר וגו' (קלט, ט) : [זוהר ח"א ד'
 (טו). זוהר תורה] אִשָּׁא כִנְפֵי שָׁחַר
 אֲשַׁכְנָה בְּאַחֲרִית יָם אִמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן אֲשֵׁרִי

בְּכַתְּוֹן אָמִי: יִי אֹדְךָ עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנִפְשִׁי יָדַעַת מְאֹד:
וְלֹא נִבְחַד עֲצָמִי מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּסִתְרֵי רַקְמָתִי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרְצִי:

— זוהר תהלים —

חדש פ' יתרו סתרי תורה (דף נא:)] אָמַר אָדָם
קְדַמָּאָה, לֹא נִבְחַד עֲצָמִי מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי בְּסִתְרֵי רַקְמָתִי (תהלים קלט) בְּתַחְתִּיּוֹת
אָרְצִי. מִכָּאֵן דְּמִזְוּגָא דְדָכַר וְנוֹקְבָא, אֲתִיָּא
נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא. מִזְוּגָא דְמִלְכָא
בְּמִטְרוֹנִיתָא. מֵאֵי טַעְמָא. תַּחְתִּיּוֹת אָרְצִי.
תְּרִין תַּחֲוּמִין אֵית לֵהּ הִיא דְאִיתְקַרֵי אָרְצִי
חִפְזָא. אֲתִירָא דְאֲתַצְיִירָא נִשְׁמָתָא דְדָכוּרָא
לְיִמִּינָא. וְאֲתִירָא דְנִשְׁמָתָא דְנוֹקְבָא
לְשְׂמָאלָא. וְעַל דָּא בְּעֵי אֲתַעְרוּתָא מִסְטְרָא
דְנוֹקְבָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה מ)
הַעִירוּתִי מִצְּפוֹן וַיֵּאתָ. וְכִדִּין מִמְזֻרְחָ
שְׁמֵשׁ קוֹרָא בְּשֵׁמִי. זְוּגָא דְשִׁמְשָׁא
בְּסִיְהָרָא, יַעֲקֹב בְּרַחֵל וַיְבֵא סַגְנִים כְּמוֹ
חֶמֶר. אֲלִין חִיילִין דְּעֵלְמָא, דְנִפְקוּ מֵאֲדָם
קְדַמָּאָה. בְּתַר הֵכִי, (תהלים קלט) גְּלָמִי רָאוּ
עֵינֶיךָ, כְּשֶׁהֵייתִי מוּטָל גּוֹלָם בְּלֹא צוּרָה,
מִמְזֻרְחָ לְמַעַרְב. רָאוּ עֵינֶיךָ, הַדּוֹרוֹת
הַעֲתִידוֹת לְצֵאת מִמֶּנִּי. כִּי אַתָּה הוּא
הַקּוֹרָא הַדּוֹרוֹת מֵרֵאשׁ. וְעַל סַפְרָךְ כּוֹלָם
יִכְתְּבוּ. זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם לְדִיוֹקְנִין.
דְּבַהֲאֵי סַפְרֵן שֶׁל צְדִיקִים, הוּוּ אֲתַחְקֵקְנָן
כָּל דִּיוֹקְנִין בְּעֵלְמָא. בְּצִירוּפָא דְאֲתַוּוֹן,
זר"ה פס"ץ.

וְתַפְזוּ כְּלָם יִכְתְּבוּ, בְּצִירוּיִן דְקַמְטִין,
בְּמִשְׁכָּא דְאָדָם, כְּגוֹנוּנָא דְרַקִּיעַ
הַשְּׁמַיִם, דְתַמְזֵן כּוֹכְבִים, (ישעיה מ) הַמוֹצִיא
בְּמִסְפָּר צְבָאָם לְכָלֶם בְּשֵׁם יְקָרָא. לְזַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל עֲבָדֵי, יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ.
דְּאִינוּן אִיקְרוּן אָדָם, דְכְּתִיב (יחזקאל לד)

רבונם, שכתוב בו (שם) הלא את השמים
ואת הארץ אני מלא, ואיך יחפצו
האנשים להסתתר בעונותיהם ואומרים
מי רואני ומי יודעני, כמש"כ (ישע"י כט)
והיה במחשך מעשיהם, אנה הם
מסתתרים מלפניו, משל למלך שבנה
היכל ועשה תחת הארץ מערות נסתרות,
לימים מרדו בני היכלו במלך, סבב אותם
המלך עם חיללותיו, מה עשו, נכנסו
והסתתרו תחת הארץ באותן המערות,
אמר המלך הלא אני עשיתי אותם ומלפני
תרצו להסתתר בהן, זש"כ אם יסתר איש
במסתרים ואני לא אראנו וגו', הלא אני
הוא שעשיתי אותן המערות אני עשיתי
חשך ואור, ואיך תרצו להסתתר מלפני,
בוא וראה כאשר האדם ממשך עצמו
להסתתר ולחטוא לפני רבונו, הקב"ה
עושה בו דין בגלוי, וכאשר האדם מטהר
עצמו בהצנע הקב"ה ירצה להסתירו שלא
יתראה ביום אף ה', שבודאי צריך האדם
להזהר שלא יתראה לפני המשחית כאשר
הוא שורה על העולם שלא יסתכל בו,
שהרי כל אותן שנראים לפניו יש לו
רשות להשחית, וזה האדם שמטהר עצמו
בהצנע הקב"ה מחפה עליו להסתירו מן
העין, שלא יוכל רוח הטומאה לשלוט
עליו, למען לא ינזק, וזה נתבאר:

שׁוֹפְרִיהַ דְּיַעֲקֹב אֲבִינוּ - מְעִין שׁוֹפְרִיהַ
דְּאָדָם קְדַמָּאָה

לֹא נִבְחַד עֲצָמִי מִמֶּנּוּ וְגו' (קלט, טו:): [זוהר

זו גַלְמֵי רְאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כָּלֵם יִפְתְּבוּ יָמִים יִצְרוּ (ולא) וְלֹא אֶחָד בָּהֶם:

— זוהר תהלים —

מִסַּכַּת עֲבוּדָה זָרָה דְאַבְרָהָם אָבִינוּ, ד' מָאָה פְּרָקֵי הַוַּיִן. וּמְכַל אֵינֹן סִפְרִין, אוֹלִיף יַעֲקֹב אָבִינוּ אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֶהְלִים, חֲכַמְתָּא סְגִיָּא, וְהוּוּ שׁוֹפְרִיה וְשִׁרְטוּטִין דִּיעֲקֹב, כְּגוֹנוֹנָא דְשִׁרְטוּטִין דְאָדָם קְדַמְאָה. וְהוּוּ כְּגוֹנוֹנָא דְאָדָם קְדַמְאָה, דְאִיהוּ קְדָם לִיצִירָה, יִצִיר כְּפִיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוּף יַעֲקֹב רֵאשׁוֹן. רֵאשׁוֹן לְשְׁלִימוֹ, קְדָשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, דְהוּוּ עֲרִסִיה שְׁלִים. מַה דְלִית הֲכִי בְּאַבְרָהָם, דְנִפְיָק מִנִּיהַ יִשְׁמַעְאֵל וּבְנֵי קְטוֹרָה, דְאֵינֹן סִיגֵי הַכֶּסֶף. וְאָדָם, דְנִפְיָק מִנִּיהַ קִין. וְנַח, דְנִפְיָק מִנִּיהַ חָם. וְיִצְחָק, דְנִפְיָק מִנִּיהַ עֶשָׂו, סִיגֵי דְהָבָא. אָבֵל יַעֲקֹב עֲרִסִיה שְׁלִימָא אִיהוּ. וְעַל דָּא בִּיהַ בְּחַר ה' מְכַל הַעֲמִים. דְכַתִּיב, (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ, וּכְתִיב (דברים לב) כִּי חָלַק ה' עִמוֹ יַעֲקֹב חֲבֵל נַחֲלָתוֹ. עַד פֶּאֶן סִתְרֵי תוֹרָה.

כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁל אָדָם כְּתוּבִים בְּסִפְרֵי הַן טוֹב וְהֵן רַע וְעַל כָּלֵם עֵתִיד לְתַת אֶת הַדִּין

גַלְמֵי רְאוּ עֵינֶיךָ וְגו' (קלט, טו): [זוהר ח"א פ'

ח"י שרה (דף קל:)] אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁל אָדָם כְּתוּבִים בְּסִפְרֵי הַן טוֹב וְהֵן רַע, וְעַל כָּלֵם עֵתִיד לְתַת אֶת הַדִּין. שְׁשָׁנִינוּ, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, מַה שְּׁכַתוּב (תהלים קלט) גַלְמֵי רְאוּ עֵינֶיךָ - אוֹתָם הַדְּבָרִים שֶׁעָשָׂה הַגֵּלָם, שְׁאִינוּ מְשַׁגֵּיחַ בְּעוֹלָם הַבָּא, כָּלֵם רְאוּ עֵינֶיךָ שְׁעֵינְתָּ בָהֶם. וְעַל סִפְרְךָ כָּלֵם יִפְתְּבוּ - לְתַן עֲלֵיהֶם דִּין וְחֲשׁוֹבֵן לְעוֹלָם הַבָּא. הַלְכָךְ יִקְדִים אָדָם

וְאִתָּן צִיאֵי צֵאֵן מְרַעִיתִי אָדָם אִתָּם. וּבְגִינְהוֹן אֲתַבְרִי עֲלֵמָא. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב, (ירמיה ב) קְדָשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ. דְאֵינֹן עָאלוּ בְּמַחְשָׁבָה, עַד לָא אֲתַבְרִי עֲלֵמָא. וְכִלְהוּ וְעַל סִפְרְךָ כָּלֵם יִפְתְּבוּ יָמִים יוֹצְרוּ, לְכִלְהוּ יוֹמִין עֵילָאִין, כְּמִנִּין מְשַׁכְּוֹ וְקַחוּ לְכֶם. מְשַׁכְּוֹ יוֹמִין עֵילָאִין, לְאַנְהָרָא לְיוֹמִין תַּתְאִין. שִׁסָּה וּרְבִיעֵ יוֹם. וּמְקַצַּת יוֹמָא כְּכּוֹלֵי יוֹמָא, לְחַוְשָׁבֵן מְשַׁכְּוֹ. וּמֵאֵן דְמְשִׁיךְ מִתְמֵן מְשִׁיךְ נִהִירוּ לְסִיְהָרָא לְקַדְשָׁא לַה'. וְלֹא אֶחָד בָּהֶם, דָּא דוּד מְשִׁיחָא. דְלֹא הוּוּ לִיהַ יוֹמִין לְאַנְהָרָא, וְאִיהוּ מְשִׁיךְ לִיהַ שְׁבַעִין שְׁנִין. כְּדָבָר אַחַר, (תהלים ט) הִנֵּה טְפָחוֹת נָתַת יָמִי. מֵאֵי טְפָחוֹת, ט' פָּחוֹת. טַב הֵכָא דְפָחִית לֹון מִיוֹמוֹ דְאָדָם, לְמִיָּהֵב לְדוּד, דְהוּוּ טוֹב רוּאֵי טוֹב דִּילִיָּה, מֵאָדָם קְדַמְאָה, דְעַבְדַּת עֲמִיהַ צְדָקָה, בְּגִין דִּיהָ מוֹכֵן דוּד, לְעֲשׂוֹת צְדָקָה לְיִשְׂרָאֵל. כְּגוֹנוֹנָא דְקַבִּיל דוּד דְהוּוּ עֲנִי וְאַבְיוֹן, הֲכִי יְהִיב לְמַסְכְּנֵי. וְכִלְא בְּמִשְׁפָּט, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (שמואל ב ח) וַיְהִי דוּד עוֹשֶׂה מְשַׁפֵּט וְצְדָקָה לְכָל עַמּוֹ.

וְאִתְעָרוּ, שׁוֹפְרִיה דִּיעֲקֹב אָבִינוּ, מַעֲיִן שׁוֹפְרִיה דְאָדָם קְדַמְאָה. בְּגִין דִּיעֲקֹב יוֹשֵׁב אוֹהֵלִים, וְאוֹלִיף תְּמֵן, בְּבֵית שָׁם וְעָבַר וְאַבְרָהָם וְיִצְחָק, לְמַפְלַח לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. בְּגִין דְאִיהוּ בְּכוֹר, דְכַתִּיב (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעֲבוּדָה בְּכּוֹרוֹת הָוָה. וְדֹאֵי, סִפְרָא דְאָדָם קְדַמְאָה, הָוָה לִיהַ לְיַעֲקֹב. וְסִפְרָא דְחַנוּךְ. וְסִפְרָא יִצִירָה דְאַבְרָהָם אָבִינוּ. וְהָא אִיתְרַעוּ,